

Arrest

**nr. 97 864 van 26 februari 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen in december 2012 opnieuw het Rijk binnen en diende op 11 januari 2013 een tweede asielaanvraag in. Op 31 januari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Prishtinë (Kosovo) en bent u Kosovaars staatsburger. Als Kosovaar beschikt u tevens over het Servisch staatsburgerschap, maar u heeft nooit in Servië gewoond. Op 16 januari 2009 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. U verklaarde toen K. F. te heten, gaf een andere geboortedatum op en beweerde toen gevlucht te zijn uit Kosovo wegens problemen naar aanleiding van uw homoseksuele geaardheid. Na enige tijd deed u afstand van deze asielaanvraag, maar u bleef in België. U ging een relatie aan met C. A. (O.V. 6.794.171), een etnisch Albanese uit Montenegro die in september 2010 naar België was gekomen en op 30 mei 2011 asiel had gevraagd. Op 8 augustus 2011 werd jullie dochtertje Q. in Luik geboren. Op 10 mei 2012 werd u vanuit België naar Kosovo gerepatriëerd. U trok in bij uw familie in Prishtinë en ging aan de slag als automechaniker. Op 21 september 2012 was u 's avonds met de wagen op weg om uw vriend S.P. thuis af te zetten. In uw wagen zat ook nog een kennis die u via Sh. had leren kennen, Se.. Toen u juist de straat van Sh. ging inrijden, raakte u betrokken in een auto-ongeval. Een auto reed met hoge snelheid op u in. U raakte gewond aan het hoofd, Se. belandde in een coma, en Sh. brak een aantal wervels in zijn nek en rug. U werd overgebracht naar het ziekenhuis. De chauffeur van de andere wagen, E. R., een ver familielid van de beruchte crimineel E. S., raakte licht gewond. De volgende dag werd u in het ziekenhuis opgepakt door de politie, die u meenam naar het politiekantoor. Daar was ook E. R. aanwezig. Op 24 september 2012 moesten u en E. voor de rechter verschijnen. U kreeg dertig dagen huisarrest opgelegd in afwachting van het verdere gerechtelijk proces. Na het ongeval speelden uw psychische problemen, die u reeds in het verleden had, u steeds meer parten. U ging daarom meermaals naar een neuropsychiater. Na het ongeval kwam E. R. een aantal keer naar uw woning om u onder druk te zetten op de rechtbank de schuld voor het ongeval op u te nemen. Nog na het ongeval kreeg u te horen dat Sh. misschien invalide zal blijven en dat de kans groot is dat Se., van wie u vermoedt dat hij ook een (ver) familielid is van de beruchte S.-familie, niet meer bij bewustzijn zal komen daar hij een ernstige hersenbloeding heeft gehad. Ofschoon u geen schuld treft, begon u na het ongeval problemen te krijgen met de families van Sh. en Se. omdat zij u verantwoordelijk houden voor wat er is gebeurd. De familie van Sh. eist geld; de familie van Se. dreigt ermee wraak te zullen nemen door u te vermoorden indien Se. overlijdt of gehandicapt blijft. Concreet komt het erop neer dat de vader van Sh. drie of vier keer tegen u riep dat u uw hele leven zou moeten betalen indien zijn zoon in een rolstoel zou belanden en dat twee of drie broers van Se. één keer uw vader op straat beledigden. Zelf werd u vooralsnog geen enkele keer rechtstreeks bedreigd door de familieleden van Se.. U deed van de bedreigingen door de vader van Sh. en de broers van Se. nooit aangifte bij de politie. Ten gevolge van de bedreigingen besloot u Kosovo te verlaten. Op 18 november 2012 ondernam u hiertoe op eigen initiatief een eerste poging. U werd echter betrapt in Kroatië daar u illegaal reisde, gedurende een week ondergebracht in een opvangcentrum en vervolgens naar Kosovo teruggestuurd. Enkele dagen later ondernam u, ditmaal met de hulp van een smokkelaar, een tweede poging om naar België te reizen. U kwam hier aan op 20 of 21 december 2012. Op 22 december 2012 werd u bij een politiecontrole aangehouden en naar het gesloten centrum te Merksplas overgebracht. Tussen twee pogingen in om u te repatriëren naar Kosovo diende u op 11 januari 2013 een tweede asielaanvraag in. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit schrik voor meer problemen met de families van Se. en Sh.. U heeft er bovendien ook niet veel vertrouwen in dat de rechtszaak die nog moet volgen eerlijk zal verlopen voor u aangezien iedereen in Kosovo corrupt is. Daarnaast wenst u bij uw partner en dochter, die in België verblijven, te blijven en wenst u zich hier te laten behandelen voor uw psychische problemen.

Ter staving van uw identiteit bent u in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 18 september 2012, en uw Kosovaars paspoort, uitgereikt op 11 oktober 2012. Verder legde u ter ondersteuning van uw asielrelaas per fax de volgende documenten neer: een beslissing van de Kosovaarse politie van Prishtinë d.d. 22 september 2012 om u aan te houden op beschuldiging van het in het gevaar brengen van het verkeer; een vonnis van de Gemeentelijke Rechtbank van Prishtinë d.d. 24 september 2012 waarbij u, in het kader van voornoemde beschuldiging, in afwachting van het proces tot dertig dagen huisarrest werd veroordeeld; enkele medische attesten ter bevestiging van uw opname en behandeling voor uw verwondingen ten gevolge van het verkeersongeval op 21 september 2012; een attest van een neuropsychiater in Prishtinë d.d. 15 januari 2013 waaruit blijkt dat u zich liet behandelen voor stress ten gevolge van het auto-ongeval; een kaartje met de geboortegegevens van uw dochtertje; de Belgische verblijfsdocumenten van uw partner en dochtertje.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangebrachte elementen en documenten dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u reeds rond 20 december 2012 in België aankwam, maar pas op 11 januari 2013 asiel aanvraag en dit tussen twee repatriëringspogingen in (met name op 9 januari 2013 vond een mislukte poging plaats; op 13 januari 2013 zou een tweede poging worden ondernomen) (CGVS p. 4-5, 9). U verklaarde dat het niet uw bedoeling was om asiel aan te vragen en dat u in België gewoon in alle rust met uw partner en dochter wou leven tot uw probleem in Kosovo opgelost zou zijn (CGVS p. 9). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag en de ernst van de door u beweerde vrees danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

In verband met de door u geschetste problemen met de families van Sh. en Se. dient vastgesteld te worden dat deze door u beweerde moeilijkheden louter privaatrechtelijk (gemeenrechtelijk) en interpersoonlijk (tussen privépersonen) van aard zijn. Zo vreest u uitsluitend de families van Se. en Sh. omdat zij wraak willen nemen op u omdat zij u verantwoordelijk houden voor het auto-ongeval waarbij hun zonen / broers ernstig gewond raakten (CGVS p. 17-21). Ofschoon er op de Dienst Vreemdelingenzaken sprake was van bloedwraak, gaf u bij uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal duidelijk te kennen dat u niet meent in een traditionele 'gjakmarja' (bloedvete) verzeild te zijn geraakt, maar dat het gaat om een loutere wraak alleen tegenover u, en niet tegenover uw hele familie (CGVS p. 21). Uw beweerde problemen met de families van Sh. en Se. houden dan ook op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met de families van Sh. en Se. geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U heeft echter nooit aangifte gedaan van de bedreigingen door de families van Sh. en Se. bij de Kosovaarse politie (CGVS p. 21-22). U deed geen aangifte van de bedreigingen door de vader van Sh. omdat u deze bedreigingen niet zo ernstig nam. Van de eenmalige bedreiging door de broers van Se. ten aanzien van uw vader deed u - of, voor zover u weet, uw vader - geen aangifte omdat u eerst ook niet zo goed begreep wat er allemaal gebeurd was in het ongeval (CGVS p. 22). Indien de autoriteiten van uw land van herkomst evenwel niet op de hoogte gebracht worden van misdrijven, kunnen zij hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. U voegde weliswaar toe dat u zich wel tot de Kosovaarse politie zou kunnen wenden om aangifte te doen van uw problemen, maar dat dit niet zoveel zou helpen aangezien de politie vervolgens toch niets zou doen (CGVS p. 21-22). Dit betreft een louter blote bewering die u niet stoelt op concrete elementen. Vooreerst heeft u nooit een beroep gedaan op uw eigen politie om de bedreigingen aan te kaarten en kan u dus niet weten hoe er in uw concreet geval gereageerd zou worden. Voorts is uw uitleg dat u in Kosovo gewoond heeft en dus weet hoe het er daar aan toe gaat, namelijk dat de politie zich niets aantrekt van mensenrechten en voor 70% corrupt is (CGVS p. 22-24), evenmin voldoende om te kunnen concluderen dat u geen afdoende beroep zou kunnen doen op uw eigen autoriteiten, temeer daar deze beweringen niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in

Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u er niet veel vertrouwen in heeft dat de rechtszaak die nog moet komen eerlijk zal verlopen voor u aangezien de familie S. een machtige familie is die de politie of de rechters kan omkopen (CGVS p. 15-16), dient vastgesteld te worden dat het hier een loutere hypothese betreft die u andermaal niet stoelt op concrete elementen. U beaamde overigens zelf dat het ook wel mogelijk kan zijn dat u door de rechtbank wel in het gelijk gesteld zal worden (CGVS p. 15). Bovendien blijkt uit niets dat u, indien u zou opmerken dat een rechter of agent in uw zaak corrupt is, met de hulp van uw advocaat hiertegen niet zou kunnen optreden (CGVS p. 15). Uw uitleg dat in Kosovo iedereen corrupt is (CGVS p. 15) betreft een veralgemeende, blote uitspraak en volstaat derhalve niet als rechtvaardiging waarom dit niet mogelijk zou zijn.

Aangaande uw wens in België te genezen van uw psychische problemen die na het ongeval erger werden (CGVS p. 17-18) kan vooreerst worden opgemerkt dat dergelijke (psycho-)medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u om redenen voorzien in voornoemde Vluchtelingenconventie of voornoemde definitie van subsidiaire bescherming voor afdoende hulp of behandeling niet langer terecht kon - of opnieuw terecht zou kunnen - bij de Kosovaarse gezondheidsdiensten. U gaf immers aan dat u reeds in Kosovo een aantal keer behandeld werd door een neuropsychiater die u medicatie voorschreef en met u sprak. Volgens u deed de arts wat hij moest doen en was u dan ook tevreden over zijn werk. Indien u Kosovo niet had moeten verlaten wegens andere problemen, zou u verder bij dezelfde arts in behandeling gebleven zijn (CGVS p. 16-18).

Wat tot slot uw verklaring betreft ook in België te willen blijven omdat uw gezin hier woont (CGVS p. 2, 17, 23) dient erop gewezen te worden dat dergelijk motief van louter persoonlijke aard is en evenmin ressorteert onder de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. 3De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in kopie als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteitskaart en paspoort, alsook de documenten met betrekking tot uw partner en dochtertje, bevestigen louter uw persoonsgegevens en die van uw gezinsleden, die door mij niet worden betwist. De beslissing van de politie van Prishtinë, het vonnis van de Gemeentelijke Rechtbank van Prishtinë en de medische attesten tonen aan dat u betrokken geraakte bij een auto-ongeval, dat u gewond raakte en verzorgd werd, dat u nadien hulp zocht bij een psychiater, en dat u in afwachting van een definitief proces opgepakt en veroordeeld werd tot dertig dagen huisarrest. Ook deze feiten staan voor mij op zich niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert als enig middel de "SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT EN VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL ALS ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR" aan.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot de identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

3.1.1. Verzoeker vroeg op 16 januari 2009 een eerste maal asiel aan in België. Verzoeker deed afstand van zijn asielaanvraag en werd op 10 mei 2012 vanuit België naar Kosovo gerepatriëerd. Verzoeker werd aangetroffen op het Belgisch grondgebied op 22 december 2012, nadat hij was betrapt bij een poging tot diefstal met inbraak. Verzoeker vraagt initieel geen asiel aan en maakt zich bekend onder een alias. Verzoeker heeft aldus zelf verzaakt aan zijn medewerkingsplicht wat zijn geloofwaardigheid fundamenteel aantast nu hij hiervoor geen aannemelijke verklaring kan geven.

3.2. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, moet er sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees of risico volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Deze vrees of dit risico moet zowel concreet, actueel en persoonlijk zijn als een objectieve grondoorzaak hebben. De verklaringen van de asielzoeker dienen dan ook coherent, consistent en geloofwaardig te zijn en te kaderen binnen de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

3.3. De vaststelling dat verzoeker een eerste asielaanvraag indiende op basis van manifest bedrieglijke motieven ondergraft verder verzoekers geloofwaardigheid. Immers verzoeker is geen homoseksueel, heeft een vrouw en kind en maakt ook thans geen melding van een andere seksuele geaardheid, bevestigt integendeel dat zijn eerdere verklaringen gelogen zijn.

3.4. Verzoeker was in Kosovo het slachtoffer van een auto-ongeval waarbij hij en de bestuurder licht gewond en twee anderen zwaar gewond werden. Verzoeker stelt zelf dat de andere auto onverantwoord snel reed en hij hoe dan ook de aangereden auto niet bestuurde maar als passagier meereed.

3.5. Verzoeker heeft geen vrees voor de Kosovaarse autoriteiten maar heeft schrik van de familie van de twee zwaar gewonde slachtoffers. Indien verzoeker zoals hij beweert "*bang is van de familie*" dan kan niet worden ingezien waarom hij na zijn repatriëring uit België vrijwillig omgang zocht met deze beruchte criminelen (verre familieleden) (zie CGVS-verhoor p. 12) waarvan enkele leden samen met hem bij het auto-ongeval gewond werden.

3.6. Verzoeker bevestigt dat hij zowel het staatsburgerschap van Kosovo als Servië bezit. Verzoeker heeft zijn Servische identiteitsdocumenten bij hem thuis liggen in Kosovo (zie CGVS-verhoor p.3). Verzoeker zegt zelf geen problemen te hebben in Servië. De voorgehouden vroegere problemen zijn "*allemaal afgerond*" en deze betroffen enkel een café-ruzie met Servische politiemannen die "onbeschofterikken" zijn. Hij stelt ook dat hij instemde met zijn eerdere repatriëring in mei 2012 naar Kosovo omdat zijn problemen voorbij waren.

4. Daargelaten dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de pertinente argumenten van de bestreden beslissing te weerleggen, kan de loutere vermelding dat "*Het dusdanig laconiek van tafel schuiven van de getuigenis van verzoek(st)er in casu getuigt van een absoluut gebrek aan respect en schendt de onderzoeks- en motiveringsplicht van het CGVS*" geenszins nuttig bijdragen tot het aantonen van een nood voor internationale bescherming. Immers verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het louter benadrukken dat de Kosovaarse politie en het Kosovaarse gerecht corrupt zijn zonder de objectieve bronnen waarop de bestreden

beslissing steunt en die toegevoegd zijn aan het administratief dossier te weerleggen, kan niet volstaan. Verzoeker beperkt zich aldus tot het bijzonder summier herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van korte theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en het maken van verwijzen naar het CGVS. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

5. Bijkomend kan erop gewezen worden dat aangezien verzoeker het staatsburgerschap van twee landen bezit, hij vooraleer in België internationale bescherming aan te vragen, de nationale bescherming dient uit te putten van zowel Kosovo als Servië. Verzoeker stelt zelf geen problemen te hebben met Servië zodat dit volstaat om zijn asielaanvraag af te wijzen.

5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK